

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice

Potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr.32/2002 privind aprobarea Planului de acțiuni pe anii 2002 și 2003 al programului de guvernare, Ministerului Finanțelor Publice i-a revenit sarcina restructurării contabilității bugetare prin “Suplimentarea contabilității de fluxuri de lichidități cu contabilitatea de obligații”, cu termen de realizare decembrie 2002.

Prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1746/17 decembrie 2002 au fost aprobate noi norme metodologice privind organizarea și conducerea contabilității patrimoniului instituțiilor publice, Planul de conturi pentru instituțiile publice și Monografia privind înregistrarea în contabilitate a principalelor operațiuni, care în prezent se experimentează de unele instituții publice în paralel cu reglementările existente.

Pentru a răspunde pe deplin cerințelor contabilității de angajamente, instituțiile publice trebuie să înregistreze în contabilitate operațiunile privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe ale instituțiilor publice, constituirea de provizioane pentru depreciere, precum și alte elemente ce definesc contabilitatea pe baza constatării drepturilor și obligațiilor, așa cum rezultă din prevederile Sistemului European de Conturi (ESA ‘95), ale Regulamentului Financiar aplicabil bugetului general al Uniunii Europene nr.1605/2002 și ale Regulamentului Comisiei Comunității Europene nr.2909/2000 privind managementul contabil al activelor fixe nefinanciare ale Comunității Europene.

Activele fixe de natura clădirilor, construcțiilor speciale, terenurilor, etc., aflate în patrimoniul instituțiilor publice nu au fost cuprinse în acțiunile de reevaluare efectuate potrivit Hotărârii Guvernului nr.945/1990, Hotărârii Guvernului nr.26/1992, Hotărârii Guvernului nr.500/1994, Hotărârii Guvernului nr.983/1998, Hotărârii Guvernului nr.403/2000, fiind înregistrate în evidența acestora, în unele cazuri la valori simbolice, ceea ce determină o subevaluare a patrimoniului public al statului și al unităților administrativ-teritoriale.

Necesitatea compatibilității legislației naționale în domeniul contabilității publice cu acquis-ul comunitar cu privire la regulile și principiile contabile general acceptate de întocmire și prezentare a

conturilor, care să ofere o imagine fidelă a patrimoniului, impune elaborarea cadrului legal care să permită înregistrarea în contabilitate de către instituțiile publice a reevaluării activelor fixe corporale și a amortizării activelor fixe corporale și necorporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice.

Dintre principalele propuneri cuprinse în ordonanță, menționăm următoarele:

- definirea clară a termenilor și expresiilor utilizate în cuprinsul legii, pentru aplicarea unitară și fără interpretări de către toate instituțiile publice;

- efectuarea operațiunilor de reevaluare a activelor fixe corporale și a celor în curs aflate în patrimoniul instituțiilor publice, la data de 30 septembrie 2003, care să permită aducerea valorii de înregistrare a acestora la valoarea reală;

- înregistrarea sistematică pe cheltuieli a amortizării activelor fixe corporale și necorporale pe toată durata normală de funcționare, începând cu data de 1 ianuarie 2004;

- stabilirea regimului liniar de amortizare și a modalității de calcul al amortizării;

- stabilirea competențelor de aprobare a scoaterii din funcțiune a activelor fixe.

Față de cele prezentate mai sus, Parlamentul României a adoptat proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice.